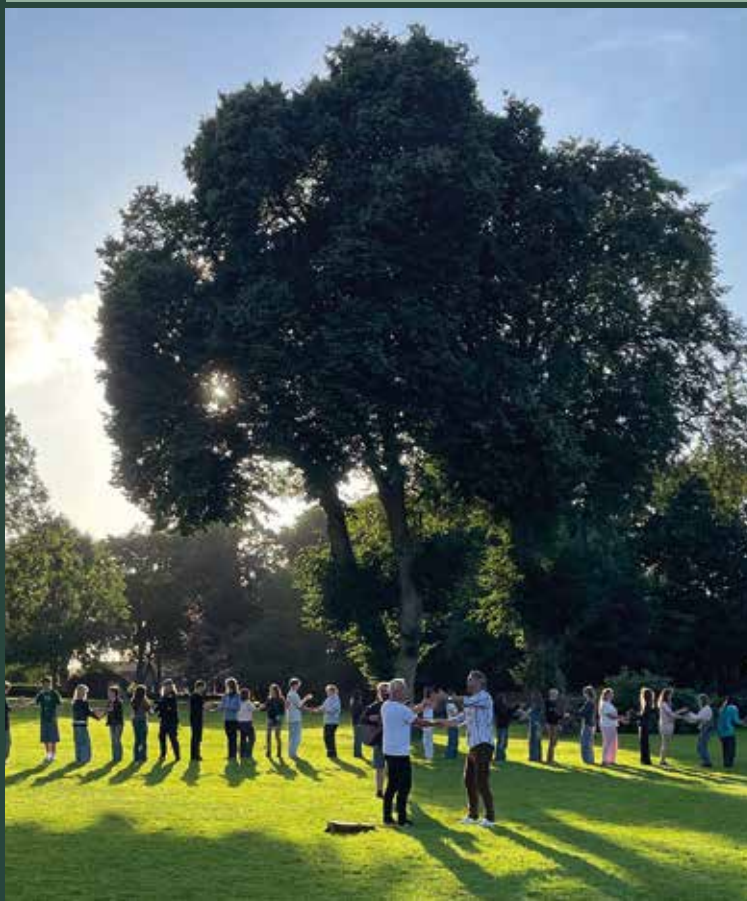
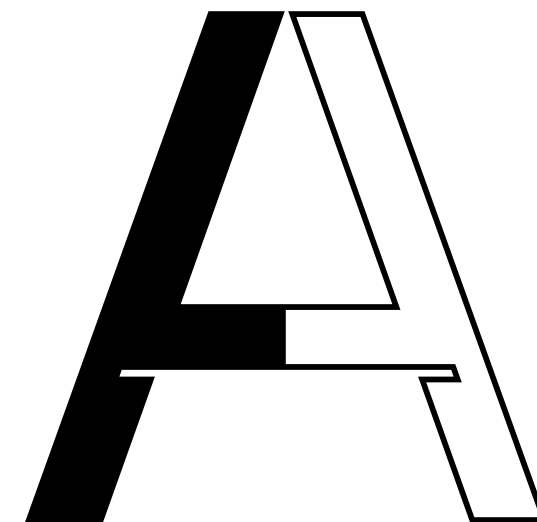

ASKOV HØJSKOLE
& EFTERSKOLE

2025

ASKOV HØJSKOLE
& EFTERSKOLE

Mødet skaber mening

Velkommen til årsskriftet for Askov Højskole og Efterskole 2025. I en tid, hvor kunstig intelligens bevæger sig ind på flere og flere områder af vores liv, finder vi det passende at lade årets tema være 'Mødet skaber mening'. For selv om den altid vågne 'chatbot' villigt svarer på alle de spørgsmål, vi måtte stille om livet og verden, og selv om nogle føler, at de nærmest får et venskabeligt forhold med ChatGPT eller andre AI-chatbots, mangler det helt essentielle: den menneskelige dimension. Det der besværlige og herlige, der opstår i mødet mellem os som mennesker.

Hvordan det møde mellem mennesker skaber mening, kan du se forskellige bud på her i årsskriftet.

Forstanderne tager fat om det i deres beretninger; højskolens nye viceforstander Jens Horstmann går i kødet på det, og det gennemsyrrer historierne om efterskolens festival og om keramik som populært fag. Plus flere af de andre indlæg.

Derudover kan du som altid læse stort og småt om årets gang i Askov.

Rigtig god læselyst!

ÅRSSKRIFT 2025

Udgivet af:	Askov Højskole og Efterskole
Redaktion:	Mona Østerlund, Askov Højskole
Grafisk design:	Stæhr Graphic Kolding v/Betina Stæhr Kjærgaard
Tryk:	PR Offset Fredericia
Oplag:	300 stk.

Indhold

08

Fællesskaber opstår i mødet mellem mennesker

20

Sassanach

42

Keramik!
Keramik! Keramik!

48

Da vævning blev stort i Askov

Rikke Holm: Fællesskaber opstår i mødet mellem mennesker.....	8
Thomas Tarp: Vi bliver til i samspillet med andre	14
Musical: Sassanach	20
Askov Kirke 125 år.....	23
Ole Slot og Ulrik Kragh: De formelle møder skaber også mening	24
Iben Kjær: Pause fra præstationerne	26
Søren Østerlund Christensen: Ny litteraturfestival i Askov.....	28
Sophia Lindholm Wann: Friheden er langt større her	30
God start for nye kurser	33
Pætur Joensen: Nærvær og nye venskaber.....	34
Jens Horstmann: En zoologisk have for uenighed.....	36

Mona Østerlund: Frivillige yder vigtig hjælp.....	38
Mona Østerlund: For 100, 50, 20, 10 år siden.....	40
Katrine Munk: Keramik! Keramik! Keramik!	42
Jonathan Kragelund: Vi har noget der er værd at kæmpe for	44
Vandring markerede højskolens 160 års dag	47
Mette Eriksen Havsteen-Mikkelsen: Da vævning blev stort i Askov	48
Rikke Holm: Vævelærer og vævekunstner Inge Bjørn, 28. april 1925 – 29. oktober 2025	52
Rikke Holm: Fra højskole til socialt engagement.....	56
Elever på Askov Efterskole 2024-25	58
Elever på Askov Højskole i 2025.....	60
Ansatte på Askov Højskole og Efterskole.....	64

Af Rikke Holm, højskoleforstander

Fællesskaber opstår i mødet mellem mennesker

På højskolen mødes vi hver dag om noget af det, der giver livet mening – både når vi får rokket ved vores meninger, og når vi møder noget nyt.

"Jeg har fået livet tilbage", sagde en 60-års jubilar og gav mig et kæmpestort klem. Hun havde haft en vidunderlig dag på Efterårsmødet. Det var store ord, men hun fortalte, at hun den aften havde danset for første gang, siden hun på grund af sin sygdom troede, at hun aldrig skulle komme til at gå igen. Det var for hende et møde med sin gamle højskole, som gav hende en ny mening i livet.

Og sådan har det været så utroligt mange gange før hvor møder har fundet sted på Askov Højskole, og givet ny mening til mennesker igennem 160 år. Skulle man tælle alle møderne sammen, ville det være som at tælle stjerner på en klar nattehimmel – smukt, men umuligt at samle for det blotte øje. Højskolen er og har altid været en smeltedigel af møder mellem mennesker fra nær og fjern. Møder med stor betydning i menneskers liv, til tider endda livsændrende betydning.

Højskolerne i Danmark har fået en betydelig folkelig opbakning i 2025, da danskerne kårede højskolen som landets mest værdifulde kulturarv. Det er en stor anerkendelse af højskolernes betydning for, hvad danskerne ser som værdifuldt: fællesskab, dannelse og folkelig oplysning. Højskolernes projekt var helt tilbage i tidernes morgen at give den almindelige dansker mulighed for at tilegne sig læring og derved blive en oplyst og myndig demokratisk borger. I dag er hovedformålet stadig: folkelig oplysning, livsoplysning og demokratisk dannelse. Man kan måske tænke, at det ikke er nødvendigt længere, men vi ved også, at demokratiet har vanskelige kår i vores tid. Verden bliver mere

og mere polariseret, og i mange lande findes der ikke længere en almen demokratisk dannelse, men derimod en tendens til kun at lytte til dem, man er enig med og holde afstand fra dem, man er uenige med. Det er selvfølgelig mere behageligt at bruge sin tid sammen med mennesker, man er enig med, men hvad sker der egentlig, hvis mødet mellem uenigheder ikke finder sted? Og hvor skal mødet finde sted, hvis ikke vi skaber rammer for, at en mangfoldighed af mennesker kan mødes om noget, der giver mening?

På Askov havde vi i oktober besøg af en gammel kending, Bertel Haarder, der i sine unge år var højskolelærer her. Han citerede K.E. Løgstrup for at definere demokrati som "en skikkelig måde at være uenige på". Det demokratiske møde er et møde mellem mennesker, der har eller kan have forskellige holdninger og gerne vil ytre sig respektfuldt om uenighederne. For når man gør det, så opstår det fælles, hvor vi i mødet mellem holdninger finder en måde at være sammen på, som giver plads til, at vi er forskellige, og at fællesskabet skal kunne rumme den forskellighed. Ved at turde tale om uenighederne, opstår der mening i det fælles. Det giver os mulighed for at indgå i fællesskaber som en del af noget, der er større end os selv.

Møder mellem mennesker giver større perspektiver, fordi der er plads til meget mere end os selv. På højskolen sker disse møder hver dag, hvor der opstår nye perspektiver og nogle ting får ny mening, fordi andre har kastet et nyt lys på dem. Vi kommer så at sige ud over os selv i det meningsfulde møde med

Det er selvfølgelig mere behageligt at bruge sin tid sammen med mennesker, man er enig med, men hvad sker der egentlig, hvis mødet mellem uenigheder ikke finder sted?

andre mennesker. Jeg overhørte en tidligere elev, nu granvoksen, der gav udtryk for, at det havde haft stor betydning at gå på højskole; selvom det kun var et halvt år, havde det grebet ind i livet. For nogle mennesker betyder det, at de bliver trukket ud af en skal af ensomhed, en tilværelse hvor det endnu ikke er lykkedes at indgå i en social sammenhæng, eller hvor man af forskellige gode grunde føler sig kejtet i sociale sammenhænge. At gå på højskole kan give en ny chance for at møde andre mennesker og lære at indgå i et fællesskab. Evnen til at indgå i fællesskaber er ikke noget vi er givet fra fødslen, men behovet for at være en del af et fællesskab er vi født med – et paradoks, som vi kan blive ramt af på forskellige tidspunkter i livet. Hele livet igennem har vi brug for at møde mennesker, og i højskolens smeltedigel kan man kaste sig ud i at møde andre i en meningsfuld sammenhæng.

Nye kurser og fag

Og hvilke møder har vi så haft i løbet af året? Først og fremmest elsker vi at møde vores nye elever, som starter som et nyt elevhold hvert år i januar og august – og derimellem kommer der nye til på kortere forløb undervejs. Og mere end 25 gange om året siger vi goddag til nye ansigter og gamle kendinger på vores

ugekurser, samlet set er der over 1350 kursister, så det er mange goddag'er og farvel'er på et år. Dertil kommer alle de mennesker, der besøger os, som gæster på en udlejning eller til et arrangement, foredragsholdere, musikere, kolleger, lokalbefolkningen, familie, venner osv. Askov kan uden at overdrive kaldes et mødested med mening, fordi alle der kommer her, kommer for noget, der giver mening i vores liv.

På højskolen har vi i 2025 lanceret ikke mindre end tre nye ugekurser: Vanding langs vandkanten, Hold hjernen skarp og Efter arbejdslivet. Alle kurser er blevet taget godt imod af interesserede kursister, og det er spændende at udvikle nye ugekurser, der rækker ud mod nye målgrupper af højskolekursister. Og selvom det er et stort arbejde at udvikle et helt nyt kursus, er det også en god udfordring for vores dygtige kursusledere at lægge hovedet i blød og tænke nye tanker.

På det lange kursus startede vi i januar et nyt linjefag i keramik, og det har givet anledning til lidt flere kreative valgfag på højskolen. I det hele taget udbyder vi mange flere valgfag, end vi har gjort tidligere. Eleverne kan vælge nye valgfag tre gange på et semester, og de kan komme med forslag til nye valgfag,

hvis de har idéer ud over de fag, vi tilbyder. Forårsholdet opfandt et helt nyt skoleblad: Schrøders Tidende, som de udgav flere gange i løbet af semesteret. Det er dejligt at opleve, at eleverne forbinder sig til den gamle historie ved at tage en tråd op og gøre den til deres eget. I det hele taget har holdene i 2025 været præget af elever, der gerne vil engagere sig i deres højskoleophold og bruger tid og kræfter på at lave meningsfulde aktiviteter i fritiden og i undervisningen.

Elever skal møde naturen

Forårsholdet var i dagene op til påske på tur ved Vadehavet og på Østkysten, hvor de

oplevede den særegne natur på de to kyster. I midten af maj var de på højskolerejse til Færøerne med solrigt vejr, som gav mulighed for de mest fantastiske naturoplevelser. Efterårsholdet var på rejse til Dresden og med en enkelt overnatning i Berlin, en kombination vi ikke har prøvet før. Denne rejse ind i Europas hjerte er både kulturelt og historisk spændende, og så oplever vi den smukkeste natur man kan forestille sig i det sydlige Tyskland. Vi har taget på forårstur i flere år, men i år blev første gang vi tog på efterårstur, denne gang i samarbejde med Frilandsmuseet Hjerl Hede, hvor eleverne overnattede og lærte gamle håndværk. Derudover har vi haft linjefagstur og introture til Randbøl Hede en varm sommerdag og til Vejers Strand en kold januardag. Det sker, at vi har elever, der aldrig har været ved Vesterhavet eller på heden. At eleverne møder naturen, både her i området og når vi rejser, er en prioritering for os. Det at færdes i naturen er med til at give perspektiv til livet, ikke mindst fordi man altid er underlagt vejr og vind, og det er anderledes at stå derude i det end at opleve det bag en rude eller en skærm. I efteråret arrangerede køkkenet sammen med højskolen for første gang Sylte-dag, hvor eleverne lærte at sylte, henkoge og fermentere, en aktivitet efterskolen har haft et par år, og som vi nu har ladet os inspirere af. Vi laver det ikke samme dag, men i mødet mellem de to skoler opstår der indimellem inspiration til nye aktiviteter, og det er en fornøjelse at have den mulighed.

To gange i år har eleverne deltaget aktivt i byens fællesarrangement. Temaet i april var: truede ord, fjollede ord og spireord. Foreningerne var på forhånd blevet bedt om at

At eleverne møder naturen, både her i området og når vi rejser, er en prioritering for os.

komme med bud på ord indenfor de tre kategorier, og højskolens litteraturelever havde ladet sig inspirere og læste deres egne digte og tekster op i kirken. Temaet i september var: genbrug, og tre elever fra henholdsvis højskolen og efterskolen kastede sig ud i at gå 'genbrugsmodeshow' i kirken. Det er betydningsfuldt, at eleverne møder byens beboere og oplever, hvordan der er et engagement i Askov, og at højskolen ikke kun er elevernes, men også lokalbefolkningens. På samme måde oplever lokalbefolkningen eleverne som personer, der gerne vil give en bid af sig selv og ikke bare som nogle, der køber snacks i Brugsen.

Den 1. maj havde vi koncert med DR Big Band. En stor oplevelse og med mange solgte billetter, det var noget særligt at få deres besøg her i huset. Anderledes, og lige så skønt som når DR Pige-koret har gæstet os, hvad de i øvrigt gjorde igen i august efter et par års pause. Det er en berigelse for os at møde personerne bag disse topprofessionelle sangere og musikere, og vigtigt at vi kan møde dem her lokalt og ikke kun i DR's koncertsal eller på TV.

I starten af året måtte vi desværre sige farvel til vores første viceforstander Andreas Vapula Nilsson på grund af økonomi. Han var

både vellidt og har gjort et godt stykke arbejde for Askov Højskole. I foråret opstod der imidlertid en ny økonomisk mulighed for at oprette en viceforstanderstilling igen, da en lærer fik nyt arbejde. Den 1. august kunne højskolemanden Jens Horstmann starte som højskolens nye viceforstander. I foråret valgte vores køkkenleder Laila Thy Mogensen at gå på efterløn, og vi har derfor ansat en ny køkkenledelse: køkkenleder Anne Mia Tofttrup og souschef Rune Vejlggaard.

Tak til Andreas og Laila for jeres indsats for Askov, og velkommen til de nye køkkenledere og højskolens viceforstander.

Til sidst vil jeg gerne sige tak til alle jer, der er engageret i Askov Højskole og Efterskole. Det gælder uanset, om det er som gæst, kursist, elev, som frivillig eller medarbejder eller hvilken rolle det måtte være: Tak for inspirerende og meningsfulde møder i løbet af året, tak fordi I bruger jeres tid og kræfter på Askov. Ved at tage del i de fællesskaber og aktiviteter vi har i løbet af året og i hverdagen, er I med til at skabe meningsfulde møder med mennesker – en dyd, som vi har alvorligt brug for i vores tid.

Tak for i år, jeg glæder mig til at mødes igen i det nye år.

Af Thomas Tarp, efterskoleforstander

Vi bliver til i samspillet med andre

Som mennesker forandres vi, når vi tør give os hen til noget fælles og oplever at være del af noget større. Det leverer et efterskoleår talrige eksempler på.

Der er øjeblikke på en efterskole, hvor man bliver mindet om, hvad det hele egentlig handler om. Det er i de øjeblikke – i mødet mellem mennesker – at mening opstår. For efterskolelivet er i sin grundform en række møder – med hinanden, med sig selv og med verden. Her opdager man sig selv i samspillet med andre og finder ud af, at man bliver klogere på livet, når man deler det med nogen.

Dannelse udspringer af sådanne møder mellem mennesker og verden, mellem det velkendte og det fremmede, mellem det individuelle og det fælles. Og netop derfor er dette års tema “Mødet skaber

mening” så aktuelt – fordi det peger på noget helt grundlæggende ved både Askov og ved det at være menneske: at vi bliver til i samspillet med andre.

Gennem året har vi igen set, hvordan fællesskabet har foldet sig ud i mange former. Hvordan mødet mellem elever, lærere og ansatte – i både hverdagens rytme og de store begivenheder – har givet året retning og dybde. Der har været møder mellem elever med vidt forskellig baggrund, mellem fag og kreativitet, mellem traditioner og fornyelse. Nogle møder skaber latter og grin, andre sætter tanker i gang – og nogle gør måske lidt ondt undervejs. Men

tilsammen er de med til at gøre Askov til det sted, det er.

Der findes også de øjeblikke, som bliver siddende længe efter, efterskoleåret er slut – fordi de har bundet os sammen. Det er i de øjeblikke, man mærker, at man ikke bare er sig selv, men en del af noget større. Da vi i februar tog på årets skitur, var det ikke kun skiløbet, der satte spor, men også oplevelsen af at være sammen i sneen – sammen om noget, som kun få af os havde prøvet før. At dele både grin og styrt og mærke, hvordan fællesskabet vokser, når man hjælper hinanden op igen. For mange elever var det første gang, de skulle stå på ski, og det

kræver både mod, tålmodighed – og en evne til at grine lidt af sig selv, når man for tiende gang rejser sig fra sneen. Det er sådanne oplevelser, der er med til at forme det særlige efterskolefællesskab.

At være del af noget større

Senere på året kastede elever og lærere sig ud i årets musical “Sassanach”, som byggede på filmen “Far and Away”. Fortællingen handler om to unge mennesker, der forlader alt, hvad de kender, og drager mod Amerika i jagten på frihed, håb og et nyt liv. Undervejs opdager de, at det ikke kun handler om at finde rigdom og egen jord, men om at finde sig selv i mødet med andre. Historien spejlede på

Nogle møder skaber latter og grin, andre sætter tanker i gang
– og nogle gør måske lidt ondt undervejs.

mange måder det, vi selv oplever på efterskolen – hvordan man forandres, når man tør give sig hen til noget fælles.

Det blev endnu engang et eksempel på, hvordan fællesskabet udvikles, når alle arbejder sammen om én fortælling, og hvor det kræver både mod, samarbejde og tillid at stå på scenen. Når eleverne efter to intense uger står på scenen og mærker publikums reaktion, sker der noget ganske særligt: alt det, de har arbejdet med – musikken, scenografien, dansen, teknikken, kostumerne og alt det andet – får mening. Og det går op for dem, at det ikke kun handler om replikker, sang og dans, men om tillid, ansvar og modet til at stå frem.

Afsked og nye møder

Efter musicalen vendte efterskolehverdagen tilbage, men med endnu en stor oplevelse til fælles og måske med større tillid og nye relationer. I løbet af foråret åbnede vi igen dørene til Camp Askov, hvor yngre elever fra folkeskolen inviteres til at være efterskoleelever i godt et døgn. Her oplevede vi, hvordan vores egne elever voksede i mødet med campdeltagerne – som undervisere, rollemodeller og værter. Det er bl.a. i sådanne møder, at efterskolens dannelsesprojekt bliver konkret: når eleverne opdager, at de selv kan gøre en forskel for andre. For nogle handler det om at turde tage ansvar; for andre om at opdage, at man faktisk har noget at give. Når et efterskoleår nærmer sig sin afslutning, bliver

relationerne særligt tydelige. Afskedens tårer er jo også et udtryk for, at noget har haft betydning – at nogen har gjort en forskel. For det, vi tager med os fra Askov, er ikke kun faglig læring eller store oplevelser, men de relationer, der har formet os.

Og knapt har vi taget afsked med et elevhold i slutningen af juni, før vi midt i august tager imod et nyt. Sådan er efterskolelivet – i konstant bevægelse mellem afsked og begyndelse. Søndag den 10. august rykkede et nyt elevhold ind på værelserne, fyldte spisesalen med forventning og tog de første skridt ind i et år, som endnu er i gang med at forme sig. De er nu i fuld gang med at skabe deres egen Askov-historie – med nye venskaber, drømme og nye måder at være i et fællesskab på. Det er altid særligt at mærke, hvordan et nyt elevhold flytter ind og i løbet af året sætter deres aftryk.

Et godt livsfundament

Også uden for skolens mure har året givet anledning til eftertanke. Verden omkring os er stadig præget af uro, konflikter og hurtige forandringer, og midt i det kan mødet mellem mennesker virke som en lille ting, men måske er det i virkeligheden det vigtigste, vi har. Når unge lærer at møde andre med respekt, nysgerrighed og mod, lægges et grundlag for alt det, vores samfund har brug for. Derfor skal efterskolen blive ved med at være et sted, hvor mødet mellem mennesker – på tværs af forskelle – får lov at skabe mening.

Til sidst en stor tak til alle, der har været en del af Askov i året, der gik. Tak til lærere og øvrige ansatte for engagement, omsorg og det daglige arbejde med at skabe rammerne, hvor unge mennesker kan vokse og finde mening. Tak til eleverne for alt det, I giver – jeres nysgerrighed, energi, humor og mod til at være jer selv – og for den måde, I hver dag gør efterskolelivet levende på. Og tak til forældre for

jeres tillid, støtte og opbakning. Det er i mødet mellem alle disse mennesker, at Askov bliver til.

Vi glæder os til et nyt år, fyldt med liv, læring og nye møder på Askov.

Rigtig godt nytår!

Sassanach

Efterskolens musical i 2025 havde titlen Sassanach og havde hentet inspirationen fra filmen 'Far and away'. Alle elever er i sving i de to uger efter vinterferien, hvor musicalprojektet afvikles.

Hårdt arbejde, succes og fejring...

Askov Kirke 125 år

28. januar kunne Askov kirke fejre 125-års jubilæum, og kirkens historie er tæt knyttet til højskolens, for det var folkene omkring Askov Højskole, der oprettede en valgmenighed i 1899, og allerede året efter stod kirken klar.

Tiderne har ændret sig, og det tætte bånd mellem kirke og højskole har i dag en anden karakter end i de første mange år. Præsten er ikke længere højskolelærer, og højskolelærerne er ikke længere prædikanter, sangere eller bønnelæsere, sådan som det var i begyndelsen.

Men forbindelsen er god, og vi samarbejder om stort og småt i årets løb, f.eks. de to årlige fællesarrangementer for byens borgere, som kirken, højskolen og bylauget planlægger i fællesskab. Det var da også helt naturligt, at elever fra både højskolen og efterskolen deltog i fejringen af jubilæet i januar ved at læse deres egne digte op i kirken, og de to forstandere gav deres bud på sange og salmer til maratonsang, som kirken indbød til i den ugelange flotte fejring.

Af Ole Slot, formand for styrelsen og
Ulrik Kragh, formand for repræsentantskabet

De formelle møder skaber også mening

Udfordringer er der nok af for de frie skoler i disse år. Heldigvis er der også muligheder.

Vi har som nye formænd en ambition om at skabe meningsfulde møder i såvel repræsentantskab som styrelse. Det gør vi ved at sikre, at de formelle forhold om budget og regnskab, bygninger, årsplaner og strategier er på plads, så der ikke bruges unødigt energi på disse forhold. Dernæst er det vigtigt for os at sætte relevante og aktuelle emner på dagsordenen.

Når vi så samtidig får alle synspunkter og perspektiver bragt i spil, kan vi på møderne få dialogen og debatten, som forbedrer beslutningerne, og som sætter retning for det arbejde, som de vigtigste parter efterfølgende udfører. Og her tænker vi naturligvis på medarbejdere og ledere på efterskolen og højskolen. For det er i deres møde med elever og kursister, at repræsentantskabets og styrelsens beslutninger skal udfoldes til gavn og glæde. Vi håber, at vi fra begge fora kan medvirke til, at der skabes

mening og indhold i dagligdagen for medarbejdere, ledere og ikke mindst for elever og kursister. Opnår vi dette, er vi lykkedes med, at møderne i vores fora også giver mening.

Og det kan lykkes. På mødet i repræsentantskabet i efteråret 2025 gav Rikke Holm et oplæg om uangeløftet, og hvordan højskolen er engageret i at give dette initiativ luft under vingerne i Askov. Thomas Tarp Hansen gav et oplæg om tanker og ideer til, hvordan efterskolen forbereder sig til en ny tid, hvor efterskolen som den eneste skoleform kan tilbyde 10. klasse – uden prøver, men dog med nogle klare rammer og bestemmelser om indhold.

Begge emner er udtryk for, at vores skoleformer står overfor betydelige udfordringer i fremtiden, men også udtryk for at vi kan vælge at betragte disse

Vi skal se det hele menneske og forstå, at det fra person til person er forskellige indsatser, som kan bringe netop denne person videre i livet.

udfordringer som muligheder og indgangen til noget nyt. Drøftelserne i repræsentantskabet giver anledning til optimisme. Alle anerkender, at der er udfordringer med faldende ungdomsårgange, flygtige relationer og en teknologi, som på mange måder ændrer mulighederne for fællesskaber og indholdet i relationerne.

Men mulighederne er mange. De alt for mange unge mennesker uden uddannelse eller beskæftigelse skal finde nye steder for møder med ligestillede og gode guider. Her er de frie skoler et godt sted at starte. Vi skal se det hele menneske og forstå, at det fra person til person er forskellige indsatser, som kan bringe netop denne person videre i livet. For nogle handler det om uddannelse, for andre om et job og for endnu andre om at blive afklaret om egen identitet og drømme om fremtiden.

Her har vi som både efterskole og højskole mulighed for at bidrage, og vi er godt på vej. Samarbejde og idéudveksling med andre skoler bliver prioriteret, og samarbejdet med aktører i lokalsamfundet har udviklet sig rigtig flot. Måske kan samarbejdet med erhvervsliv og uddannelsesinstitutioner være næste skridt i vores bestræbelser på at bidrage til unge menneskers dannelse og udvikling. Et bidrag som kan medvirke til, at flere unge får et positivt – og meningsfuldt – møde med et studie eller en læreplads.

Siden sidste udgave af årsskriftet er der sket flere ændringer i både repræsentantskabet og styrelsen. Af forskellige årsager har flere valgt at stoppe i begge fora. Det er naturligt og forventeligt og i virkeligheden også godt, når der opstår omstændigheder, som betyder, at det ikke længere er muligt eller meningsfuldt at deltage i enten repræsentantskab eller styrelse. Oplever man ikke længere den samme mening med at deltage i møderne og i arbejdet mellem møderne, ja så er det bedst for alle, at man giver pladsen videre til en anden, som har energien og lysten til at påtage sig opgaven.

Flere har som nævnt valgt at stoppe, og der skal fra vores side lyde en stor tak til jer alle for jeres indsats i den periode, som I har deltaget. En særlig tak til vores mangeårige formand for styrelsen, Hans Brun Hansen, som efter syv år på posten valgte at trække sig i forbindelse med forårets møde i repræsentantskabet. Ole Slot blev valgt til styrelsen, og Ulrik Kragh overtog posten som formand for repræsentantskabet. På styrelsens møde i juni blev Ole Slot valgt som formand for styrelsen.

Tak til ledere og medarbejdere for en flot indsats i 2025. Verden forandrer sig hastigt, og vilkårene for at drive skole ændres hele tiden. Takket være jeres indsats følger Askov med.

Besøg skolekredsens
hjemmeside

Pause fra præstationerne

Et højskoleophold kan være en tid præget af fællesskab og lykke. Sådan har Iben Kjær oplevet det på Askov, og derfor er elevstøttefondene så vigtige, skriver hun.

Mødet skaber mening. Sådan kan man beskrive det, der sker, når mennesker mødes på Askov Højskole. Her bliver forskelle til fællesskab, og modet på livet vokser i samværet med andre. For nogle kan økonomien dog stå i vejen for at tage del i dette møde. Derfor er Askov Højskoles elevstøttefonde så vigtige. Gennem støtteordninger og stipendier gør Skolekredsen det muligt for alle, også socialt eller økonomisk udsatte, at opleve højskolens særlige fællesskab. Det er i tråd med Askov Skolekreds' formål: at styrke samspillet mellem højskolen, efterskolen og befolkningen lokalt og i hele landet. Og sikre, at mødet, der skaber mening, er åbent for alle. I foråret 2021 tog jeg selv på højskole mellem gymnasiet og studiestarten i håbet om at opleve noget meningsfuldt, som jeg kunne se tilbage på. Men for at være ærlig, var det også lidt for at kunne sige, at jeg havde gjort det, så jeg i det mindste havde forsøgt at finde den lykke, man som ung efter sigende burde opleve. Det blev til tre måneder på Askov Højskole, og jeg må indrømme, at jeg faktisk fandt en lille bid af den lykke, jeg ledte efter. Bare på en helt anden måde, end jeg havde regnet med. Jeg

fandt et sted, hvor livet for en stund gik op i en højere enhed: venner, første kæreste, et sted at høre til, gode måltider og en spirende interesse for andre mennesker. Det var, som om livet pludselig var let at leve. Den følelse af lethed har jeg ikke mærket i samme intense grad siden, men jeg står fast på, at mit ophold på Askov satte gang i en forvandling i mig.

Men hvorfor havde jeg ikke følt den oplevelse af lethed inden, og hvorfor har jeg ikke oplevet den i samme grad siden? Jeg tror, det hænger sammen med flere ting. En rapport fra Center for Ungdomsforskning peger på, at en samfundsmæssig acceleration og et stigende tidspres kan spille ind på, hvorfor nogle unge ikke trives i dag. Man kan opleve, at man konstant skal følge med og leve op til krav i uddannelsessystemet, på arbejdsmarkedet og i sociale sammenhænge. Mange beskriver en følelse af hele tiden at være på vej mod det næste uden at nå i mål. Men som rapporten skriver, er mistrivsel ikke en tilstand, som man nødvendigvis passivt befinder sig i. Derimod samler unges bestræbelser på at trives sig ofte om bestemte områder i livet, hvor man både

søger hen for at få det godt, men samtidig kan det her være svært at få tingene til at lykkes.

Et af områderne handler om, at ungdom forbindes med lykke. Forventningen til lykkefølelsen skaber et stærkt drive, men også et pres. Når lykken bliver et ideal, kan jagten på den blive en byrde. Og følelsen af ikke at leve op til fortællingen om de lykkelige ungdomsår kan gøre ondt. Lige så vel kan der eksistere en trang til at høre til. Fællesskaberne giver mulighed for at trække vejret, finde ro og flytte fokus væk fra sig selv. Her kan man dele, støtte og blive en del af et 'vi', der midlertidigt ophæver presset for at lykkes alene. Men ikke alle har lige let adgang til de rum, hvor man kan blive anerkendt, rummet og båret af andre.

En evaluering fra Center for Ungdomsforskning peger på, at et højskoleophold kan få stor betydning for unge, der har haft svært ved at finde vej eller mening i uddannelsessystemet. Mange beskriver, hvordan de gennem fællesskabet, fraværet af karakterer og den særlige relation til lærerne får genskabt lysten til at lære og troen på egne evner. For flere bliver højskolen altså et sted, hvor de finder nye perspektiver på livet. Det virker altså til, at jeg ikke er den eneste, som har mærket højskolens fortryllende kraft.

Jeg tror, at grunden til, at jeg ikke har kunnet finde den samme lethed siden, hænger sammen med det, som begge rapporter fra Center for Ungdomsforskning peger på. De beskriver et ungdomsliv præget af tempo og krav. I det lys giver det mening, at højskolen føltes som et frirum. Et sted uden karakterer, forventninger og hvor man kunne mærke sig selv og andre uden at skulle præstere. Det giver én noget livskraft og ro til at kunne lykkes på andre områder af livet. Men fordi ikke alle har samme adgang til den slags rum, bliver støtteordningerne helt afgørende – de gør det muligt for flere at træde ud af tempoet og ind i et fællesskab, hvor mødet med andre faktisk kan skabe mening.

Askov Skolekreds

Alle kan blive medlem af støtteforeningen.

Kontingent: 150 kr./år (250 kr. for par)

Medlemmer modtager nyhedsbrev to-tre gange årligt samt årsskriftet og er gennem medlemskabet med til at sikre, at skolens elevstøttefond kan yde økonomisk støtte til elever.

www.askovskolekreds.dk

Iben Kjær mener, at et højskoleophold kan være et tiltrængt pusterum fra krav og karakterer for mange unge – ligesom hun selv har oplevet det.

Af Søren Østerlund Christensen, højskolelærer på linjefaget Litteratur

Ny litteraturfestival i Askov

Gennem det meste af sidste århundred udgav Askov Højskole tidsskriftet Dansk Udsyn. Her debatterede og funderede man over den litterære strømretning, modtog bidrag fra danske forfattere og orienterede sig i det hele taget i dansk åndsliv. Bladets titel er velvalgt; på højskolen står man i tårnet og kigger ud over landskabet.

Vi har på linjefaget Litteratur længe ønsket at genskabe noget af den stemning af ambition og samlingssted, som lyste ud af det gamle tidsskrift. Det blev til litteraturfestivalen Udsyn, som havde sin førsteflyvning i marts i år og var en stor succes. Årets tema var 'Mark og eng' og tog for sig at belyse landbruget både litterært og idéhistorisk. På programmet var blandt andre forfatterne Jens Smærup Sørensen, Josefine Klougart, Malte Tellerup og Mirian Due.

Huset blev fyldt af gæster, der blev både snakket og festet, den litterære samtale kom i øjenhøjde. Flere af forfatterne blev hængende hele festivalen og deltog i samtalerne. Det vil vi gerne efterstræbe fremover også, og vi er i fuld gang med at planlægge næste års festival med endnu flere idéer og ambitioner på bordet, endnu flere gæster og den samme ånd, der altid har svævet over vores skole.

Temaet i 2026 bliver 'Jeg', og festivalen finder sted fra 13.-15. marts.

Friheden er langt større her

Her er frihed, muligheder og stort fællesskab, skriver den thailandske efterskoleelev Sophia Lindholm Wann, som også er vild med, at alle elever kan gå i det tøj, de vil og ikke skal gå i skoleuniform.

Jeg flyttede til Danmark den 1. maj i år for at starte på en frisk med fokus på min uddannelse. Efter at have boet i Thailand hele mit liv var det en stor forandring på alle punkter i mit liv. Skolen, jeg var interesseret i at blive indskrevet på, var her, Askov Efterskole.

Så sådan er det gået: Det første, jeg måtte forholde mig til var, at det er en slags kostskole - noget, jeg ikke tidligere har haft erfaring med. Men da jeg fik chancen for at besøge skolen og få en rundvisning, blev jeg endnu mere overbevist om, at det var her, jeg ville være - at det var stedet for mig.

Jeg har valgt linjefaget Kunst og Design. Kunst har altid været en passion for mig og noget, jeg altid har interesseret mig for. At komme til denne skole og få muligheden for at dykke ned i noget, jeg muligvis kunne overveje at forfølge som en fremtidig karriere, er vigtigt for mig. Skolen, jeg kom fra, fokuserede

mere på at være 'god til lidt af hvert', mens man her kan blive dygtig til én ting uden at skulle bekymre sig om at være god til alt.

Noget af det, jeg var mest spændt på, var friheden. I Asien - så stereotyp, som det måske lyder - er der høje forventninger, når det gælder studier. Vi har længere skoledage, har ekstra lektioner, højere gennemsnit og generelt mere pres. Selvfølgelig er det ikke altid sådan, og det er ikke nødvendigvis dårligt, men det kan blive overvældende, især med den måde, skolerne håndhæver dette miljø på. Igen, ikke altid dårligt, men jeg taler nu med den viden, jeg har fået fra min tid her.

Først og fremmest: der er ingen skoleuniformer. Ikke ens tøj, sokker, sko, hår, accessories osv. Her kan jeg gå i det, jeg vil, lige præcis de sko jeg vil, style mit

*Det er en fornøjelse at se mine skolekammerater udtrykke sig gennem tøj.
Det i sig selv er en form for frihed.*

hår, som jeg vil. Og det er en fornøjelse at se mine skolekammerater udtrykke sig gennem tøj. Det i sig selv er en form for frihed.

Fordelen ved at vi bor på skolen, er at man frit kan bevæge sig mellem undervisning og pauser. Vi har adgang til alle mulige faciliteter, hvad enten det er i Gule Hus med spil og underholdning, Tårnsalen med det store projektorlærred eller en af de andre bygninger, der huser alle skolens linjefag.

Især Spisesalen er et af de større rum, der bringer folk sammen. Findes der en bedre måde at få kontakt på end ved at dele et måltid med alle? Vi sidder ved vores egne borde med vores kontaktgruppe. Min tidligere skole havde en kantine i stedet for en spisesal. I kantinen kan man vælge fra et udvalg og betale for, hvad man vil spise, hvorimod der her allerede er et fælles måltid tilberedt til alle.

Et andet interessant koncept her er kontaktgrupperne, K-grupper. Det er i bund og grund en skolefamilie, som man er sammen med hele skoleåret. Man sidder sammen og spiser til måltiderne og har ansvar for at følges ad i bestemte situationer. Det

Sophia Lindholm Wann er kommet til Danmark, fordi hendes uddannelsesmuligheder er bedre her. Hendes far er dansk, men hun har aldrig boet i Danmark før nu.

Vi har aftalt, at det, der sker på værelset, bliver på værelset.
Jeg kan bekræfte, at der er sket mange ting.

skaber et omsorgsfuldt og sjovt miljø – langt fra ensomhed. Det hjælper også at have en kontaktlærer, som man kan gå til med alt. Jeg behøver ikke bekymre mig, for jeg ved, at der er folk omkring mig, som er der for at hjælpe og lytte. Og jeg elsker min K-gruppe – det er mennesker, jeg nyder at være sammen med, og jeg håber, de har det på samme måde.

At have værelseskammerater og bo i samme hus som andre har været en af de største forandringer for mig. Jeg skulle vænne mig til tanken om, at jeg skulle se de samme mennesker hver dag. På min gamle skole så man folk i løbet af dagen, og når dagen var omme, gik vi hver til sit. Her på efterskolen er vi også sammen efter timerne, og selvom man trækker sig tilbage til sit værelse, er det ikke ens eget alene. Jeg har aldrig før skullet dele et værelse med nogen – det hænger også sammen med, at jeg er enebarn. Nu forventer jeg, at der altid vil være nogen at hilse på. Hvis ikke på værelset, så i vores hus. Vi har skullet finde ud af at skabe en rutine, at arbejde sammen – både i og uden for værelset – og lære at dele et rum og sameksistere.

Jeg var nervøs i starten, men da vi først havde sat os ned, og jeg tog initiativet til at præsentere os, gik det hurtigt. Vi har aftalt, at det, der sker på værelset, bliver på værelset. Jeg kan bekræfte, at der er sket mange ting. Det er et sted, hvor man kan være sårbar, og det er jeg. Der er allerede skabt mange

minder, og mange flere vil komme. Det ene lige så uforglemmeligt som det andet. At komme ud af det med folk falder mig naturligt – det er sådan, jeg er. At lære alle disse mennesker at kende og få flere muligheder for at gøre det giver mig en enorm glæde.

Nysgerrighed er en stor del af min personlighed. Jeg forstår og ser skønheden i mennesker, og alle, jeg har mødt og talt med, har været så søde, hver på deres egen måde. De har alle været så venlige mod mig, og jeg har fået mange venner, jeg aldrig havde drømt om at få. Selv på trods af mine sprogsværligheder har de været så tålmodige og hjælpsomme. De har hjulpet mig så meget, at jeg slet ikke ved, hvor jeg skal begynde med at gøre gengæld. Jeg er så taknemmelig for alle de vidunderlige mennesker, jeg har fået i mit liv, efter at jeg flyttede hertil.

Jeg vil ikke gå i dybden med mine udfordringer ved at flytte og starte på en frisk, for alt det, jeg har skrevet om her, er de højdepunkter, der overskygger de sværere øjeblikke. Når jeg har dårlige dage, bliver jeg af folk omkring mig mindet om, hvorfor jeg elsker så meget at være her. Hver dag byder på nye oplevelser, og det fylder mig med tilfredshed. Denne drejning i mit liv har været til det bedre. Og jeg håber at blive her i noget tid endnu, for Askov har vundet mit hjerte.

God start for nye kurser

I oktober bød vi velkommen til omkring 30 kursister på hver af de to helt nye korte kurser, vi har sat på programmet i år. 'Hold hjernen skarp' i uge 42 og 'Efter arbejdslivet' i uge 43. Begge er kurser, hvor deltagerne er aktive og samtidig får foredrag og viden.

'Hold hjernen skarp' har fokus på aktiviteter, der kan motionere hjernen hele livet, og her er fx kreative sysler som tegning og maling eller dans og musik noget af det, der både er sjovt og styrker hjernen.

'Efter arbejdslivet' handler om den store overgang fra at være en del af arbejdsmarkedet til at blive pensionist. Hvordan bliver den tredje alder fuld af indhold og livsfylde?

På begge kurser var deltagerne dybt engagerede, og det var en fornøjelse at opleve nye mennesker møde højskolelivet med alt, hvad det indebærer. Begge kurser er på programmet igen i 2026 – i uge 42 og 43.

Ud over de to kurser har vi tilføjet endnu et vandrekursus, 'Vandring langs vandkanten' i slutningen af juni, så vi nu tilbyder tre vandrekurser.

På de nye kurser er deltagerne selv aktive i debatter og kreative sysler.

Af Pætur Joensen, efterskolelærer

Nærvær og nye venskaber

Askov Festival er på banen igen, og det er en dag, hvor fællesskabet er stærkt, og venskaber spirer sammen med musikken.

Lugten af frisklavede popcorn, farvestrålende mocktails, høj sol, glade, unge mennesker i alverdens farver, rodeotyens hvinende motor og en meget mere hvinende elev, der bliver kastet af den. En gyngende hoppeborg, musik og elever, der løber rundt med henna-tatoveringer og ansigtsmaling, hvis de ikke ligger på et tæppe og nyder dagen.

Jeg står midt i Askov Festival. Bag scenen gør nogle elever sig klar til at gå på, nervøse, spændte og fulde af energi. Lyden af musik, latter og småsnak blander sig med duften af mad og fest, og overalt mærker man spændingen bygge sig op. Her er der ingen, der ikke hører til - alle er en del af det. Alle lever med, mens festivalen brager afsted.

Allerede i 2009 besøgte jeg første gang Askov Festival med den efterskole, hvor jeg var lærer dengang. Jeg husker tydeligt begejstringen: musikken, fællesskabet, energien - og hvordan det føltes, som om hele stedet levede i ét stort fællesskab på tværs af skoler og generationer. Uden at jeg med sikkerhed ved, hvornår festivalen præcis blev startet - men

det var klart længe før 2009 - så har den altid været mere end blot en række koncerter. Askov Festival har været et hjem, et fælles mødepunkt, en tradition som mange efterskoler så frem til - jeg ved, det har haft en særlig plads i mit hjerte lige siden den dag.

Corona var hård

I 2020 blev jeg ansat på Askov Efterskole. Midt under corona, og det viste sig, at den slog benene væk under festivalen. Også i årene efter. Skolerne trak sig. Selv da restriktionerne lettede, syntes mange at blive hængende i usikkerheden, eller måske havde de mistet troen. I 2021 så det virkelig skidt ud. Vi var på nippet til at aflyse, og festivalen syntes at glide ud af tiden. Vi mistede flere fast tilknyttede efterskoler. De, der ellers altid kom, kom ikke.

Heldigvis var der et lyspunkt: En festival lidt længere nordpå blev nødt til at aflyse, og nogle af de skoler, der ellers ville have deltaget der, valgte i stedet Askov. Det reddede os det år. Men året efter gik det galt. Vi måtte aflyse. Det var et hårdt slag. Ikke kun

for elever og lærerne, der havde glædet sig til den. Men også personligt for mig som ansvarlig for festivalen.

Jeg overtog som nævnt ansvaret midt i corona, og det var intimiderende. Festivalen, som jeg havde elsket så længe, gik så hurtigt ned ad bakke, og det føltes overvældende at stå med ansvaret for at få den på benene igen. Det så ret sort ud. Men lige pludselig var der nogle tandhjul, der kikkede. Hoptrup Efterskole og Lunderskov Efterskole meldte sig som stabile medspillere, og sammen begyndte vi at bygge noget nyt - en festival, der er måske stærkere i sine fundamenter. Og vi ser meget frem til at bygge videre på det.

Og vores leverandører - Troels A/S, der leverer scene og PA og JP-Udlejning, der leverer sjov, spas, popcorn og slushice - de har været uundværlige. De har udvist tålmodighed, fleksibilitet og

stor forståelse midt i alt kaosset. De troede ikke på, at festivalen ville bukke under, og deres støtte har været afgørende for, at vi har kunnet fortsætte.

Kom og vær med

I dag kan jeg med lette skuldre og stolt hjerte sige, at Askov Festival er kørende igen. Ikke på de gamle skalaer - endnu - men den lever, den puster, og vi udbygger stille og roligt. Hver gang en efterskole melder sig til, hver gang vi hører musikken, ser venskaberne opstå og mærker fællesskabet - ja, så ved jeg, at det hele har været besværet værd.

Du, kære læser, er også meget velkommen. Vi glæder os til at se så mange som muligt til årets Askov Festival, som finder sted den 20. maj 2026 fra kl. 12 til 20. Kom og oplev musikken, fællesskabet og al den energi, som gør festivalen til noget helt særligt. Vi ses der!

Unge fra forskellige efterskoler mødes i Askov for at høre og spille musik - og møde nye venner.

Tårnet danner baggrund for den store scene, som de forskellige bands optræder på.

Af Jens Horstmann, viceforstander på højskolen

En zoologisk have for uenighed

Hvis vi møder andre mennesker med en overbevisning om, at de lige så vel kan have ret, som vi kan, kan det gøre os klogere, mener højskolens nye viceforstander Jens Horstmann.

”Jamen, inden I når at reagere, kan jeg slå fire af jer ihjel med denne her kuglepen”, nærmest råbte den store mand.

Mine femten højskoleelever kiggede vantro på den midaldrende, meget overvægtige og rødmossede mand klædt i denim fra top til tå, både fordi han helt tydeligvis umuligt kunne gøre de fitnessvante, bredskuldrede danskere fortræd, og fordi det var en noget uventet drejning i debatten.

Sammen med eleverne var vi på rejse i de amerikanske sydstater, og vi var til møde med lederen samt flere medlemmer af den lokale afdeling af NRA, the National Rifle Association – eller med andre ord: Våbenlobbyen. De var en velovervejede, venlig og imødekommende gruppe, som tålmodigt forklarede os deres synspunkter – men med til mødet var altså også denne hidsige mand, som allerede fra starten havde set sig gal på de damn European liberals. Og som han så det, så var problemet ikke våben, der var mennesker. ”Guns don’t kill people, people kill people”, er det udbredte argument, han fremførte.

Da mine elever protesterede over argumentet og sagde jojo, nåja – ”but the guns sure help”, sagde én af dem – rejste manden sig, hev en kuglepen frem og råbte sit argument. For i hænderne på den forkerte er en kuglepen jo lige så farlig som en riffel, måtte vi forstå.

Mine elever fra dengang kan stadig meget tydeligt huske øjeblikket, for det var komisk og dumt. Men i virkeligheden var det også ærgerligt, for det afbrød en god og lødig samtale mellem mennesker, som var meget uenige. Og bekræftede en fordom om uenige mennesker, som jeg ellers har svært ved at få øje på, nemlig at uenighed ender i råb, skrigen og stormfulde højder. Min erfaring er den stik modsatte.

I mit arbejde har jeg været velsignet med at have adgang til at møde mennesker af alle mulige forskellige overbevisninger. Det er en adgangsbillet at komme med en flok nysgerrige højskoleelever, og næsten alle åbner deres døre, når man forklarer, at vi gerne vil tale, diskutere, lære og lytte. Når man un-

derstreger, at man gerne vil forstå deres synspunkter, at man gerne vil forstå deres udgangspunkt.

Jeg har været til møde med jødiske bosættere i Hebron, med en palæstinensisk terrorist i Jerusalem, med amerikanske senatorer forenet i deres abortmodstand, med Hizb ut-Tahrir om deres syn på demokrati, med egyptiske protestanter under det arabiske forår, været til republikansk valgaften (og sejrsmiddag for Trump) – og mødtes med drabsdømte indsatte i Danmark, med borgerlige politikere samt helt almindelige konventionelle landmænd, som alle sammen er grupper, højskoleelever kan være massivt uenige med. Uden sammenligning i øvrigt.

Stort set hver eneste gang er resultatet det samme. At alle er enormt høflige, at alle anstrænger sig for at lytte og forklare, at ingen hidser sig op. Fordi vi godt ved på forhånd, at vi er uenige, gør alle sig desto mere umage for at være imødekommende; for at vise, at vi hver især jo bare er mennesker, som tilfældigvis har forskellige synspunkter om dette og hint – men at vi i øvrigt alle sammen godt kan lide kaffe, kage, gode manerer og solskin.

I vores højskoleverden hylder vi dette møde. Vi efterstræber det. Men nogle gange bliver det ved intentionen. Eller det bliver til en slags zoologisk have for vanvittige synspunkter, hvor vi inviterer ’de andre’ ind i vores hule og lader vores elever se og lytte til dem, uden at det reelt er et møde med dem. Det kan være morsomt. Men det er ikke et møde mellem mennesker. Det er ofte bare et møde mellem uenigheder. Og det bliver desværre oftere skingert, og vi går hver især hovedrystende derfra. Tak for i aften og der er kaffe i avisstuen.

Når mødet lykkes, og når mine elever går derfra klogere og mere i tvivl end før, er det fordi, at det

er et møde mellem mennesker. Et møde hvor nogen har rakt hånden ud og sagt: Du er garanteret et sødt og godt menneske, må jeg ikke godt prøve at forstå, hvorfor du synes dette her? Hvor det ikke bliver en zoologisk have for uenigheder, hvor vi kun ser uenigheden og ikke mennesket.

Det vigtigste vi kan lære vores elever er, at de kan tage fejl. At deres egne synspunkter bygger på en række forudsætninger og personlige præferencer, som er helt og aldeles subjektive. Og at andre mennesker har andre forudsætninger og præferencer, men at de lige så vel som dig kan have ret.

Og hvis man møder andre mennesker med det udgangspunkt; at du lige så vel kan have ret som mig – ja, så er det bare et møde mellem mennesker, som tilfældigvis er uenige. Den slags gør os klogere.

Lyn-CV

Jens Horstmann

Født 1979

Bor i Rødding med kone og tre døtre

Uddannet cand. jur.

Højskolelærer ved Rødding Højskole, projektleder ved Grænseforeningen, forstander på Gram Højskole og nu altså viceforstander på Askov Højskole.

... samt et hav af undervisningsjobs ved siden af på universitetet, handelsskolen, journalisthøjskolen etc.

Frivillige yder vigtig hjælp

22 lokale frivillige passer planter, dækker festborde og syr gardiner.

Når et ugekursus slutter, er der altid afslutningsmiddag for alle kursister, og uanset, om holdet tæller 25 eller 100, kan de sætte sig til smukt dækkede borde med duge, servietter, blomster og lys. At det kan lade sig gøre, skyldes gruppen af frivillige på Askov. Alle de fredage, hvor der skal være afslutning af et kursus, tropper en gruppe af frivillige op om eftermiddagen for at dække bordene.

Andre gange kommer de frivillige for at sætte nye blomster og planter i de udendørs krukker eller vande blomsterne inde og ude. Nogle hakker ukrudt væk, og nogle har i år sikret en overdådigt blomstrende atriumgård, hvor de også har plantet træer og buske. Endelig er der også nogle kvinder, der er ferme til at sy, og de har sørget for nye gardiner til Fyrrevænget. Else Flansmose er en af de frivillige – og i øvrigt også formand for Askov Bylaug og medlem af skolens styrelse og repræsentantskab. Det er hende, der er primus motor i gruppen af frivillige og hende, der har hvervet dem.

"I 2023 blev jeg spurgt af Rune i køkkenet, om jeg mon kunne skaffe nogle frivillige til at hjælpe med drivhusbyggeriet i atriumgården. Jeg spurgte mig for blandt mine venner og fik i første omgang samlet syv", fortæller Else Flansmose.

De frivillige mødtes hver onsdag om drivhusprojektet, og siden er flere opgaver altså kommet til. Heldigvis er de også flere frivillige, så der nu er 22 fordelt i forskellige grupper. Deres indsats er til stor gavn for skolen, men også for dem selv.

"Nogle af vores frivillige er faktisk tilflyttere til byen, og de udtrykker stor glæde over at være med, fordi det er en god måde at komme ind i det lokale fællesskab på", siger Else Flansmose.

Der er flest kvinder blandt de frivillige, men Else Flansmose forsøger at hverve lidt flere mænd, som vil binde an med det lidt tungere arbejde i havegruppen.

Alle de fredage, hvor der er afslutning for et kort kursus på højskolen, tropper frivillige op for at dække bordene.

Dengang...

100 år siden

Højskolen

1925

”Egentlig er det Højskolens 50-års Fest, vi er samlede til. Den skulde jo, idet Skolen begyndte 1865, have været afholdt 1915; men vi boede saa nær Grænsen, at vi umulig kunde tænke os at samle gamle Elever under Krigen – thi uden Deltagelse fra Sønderjylland kunde 50-Aaret for Skolens Begyndelse ikke fejres. (...) Vi kunde altså ikke holde Festen 1915, da vore Landsmænd syd for aaen sad i Dødens og Mørkets Skygger; men nu i 1925, da det er blevet dansk Dag for de fleste af vore Fæller i det gamle Grænseland, kunde vi indbyde til et festligt Møde og samtidig holde 60-Aars Jubilæum.”

Fra forstander Jacob Appels årsberetning. Årsskriftet 1925.

1975

”Man er måske slet og ret kørt træet. Orker slet ikke mere. Kan ikke tænke en tanke, kan ikke få et ord mere over sine læber i dette liv. Da er baglandet et menneskes redning. En ven, der tager en med ud på en ordløs spadseretur, et menneske, der ikke kræver andet af en end at få lov til at trække ens øl op og skære nogle skiver spegepølse, som man uden videre tiltale kan lægge på det brød, han giver en. (...) Efter en lang nat står man op og mærker, at noget er sket med en. En brønd, der var tømt for hver dråbe vand, har trukket vand til igen”.

Forstander Helge Skov, 'Vi har alle et bagland' – tale ved vinterskolens afslutning. Årsskriftet 1975.

50 år siden

20 år siden

10 år siden

Efterskolen

2005

”En forventet ændring af 10. classes placering, hvor diskussionen står mellem et ekstra afslutningsår i en grunduddannelse, vil kunne betyde utrolig meget for en efterskole, hvis ene halvdel består af velfungerende elever på 10. classes niveau. Hvad en kommende lovændring betyder, afventer vi med spænding, men ellers er vi i gang med at udvikle valgfagene med såvel Cambridge – engelsk som ekstra instrumental undervisning. (...) Mødet er stadig det vigtigste – men der skal være noget væsentligt at mødes om og en inspirerende ramme at mødes i.”

*Formand for styrelse og repræsentantskab
Bent Valentin Jensen. Årsskriftet 2004.*

2015

”Jeg valgte Askov Efterskole, fordi de tilbød nogle anderledes 10. classes fag. Jeg vil rigtig gerne være advokat, økonom eller diplomat, og så interesserer jeg mig meget for politik og synes, det er rigtig spændende, så for mig var det jo oplagt at vælge Demokra10-linjen på Askov Efterskole. Jeg tror, demokrati kan være et godt indspark for mig – og mange andre – til at blive klogere på verden omkring os og på de forskellige styreformer og måder at gøre tingene på rundt om på kloden.”

*Kristine Roed Bloch, elev på Askov Efterskole 2015/16.
Årsskriftet 2015*

Af Katrine Munk, efterskoleviceforstander

Keramik! Keramik! Keramik!

Når keramik som fag i disse år er populært som aldrig før, handler det ikke kun om produkterne, men mindst lige så meget om fordybelsen i processen.

Keramik har de seneste år været populært som aldrig før. Keramikkurser hos keramikere og på efterskoler bliver fyldt på ingen tid, og på både efterskolen og højskolen oplever vi samme tendens. Det gælder både som linjefag, valgfag og i fritiden. De seneste 3-4 år har keramiklokalet i Grønnegården

været fyldt med elever fra morgen til aften. Men hvorfor er netop keramikken mon så populært? Det er der nok flere forskellige årsager til, men der er ingen tvivl om, at det at skabe noget med hænderne kan være det afbræk og den pause, som vi alle kan have brug for, og når man får et stykke ler i hånden,

Eleverne fordyber sig i processen med at skabe koppe og kunstværker.

I en hverdag med konstante stimuli og ydre påvirkninger kan arbejdet med et stykke ler blive en form for meditation, og nervesystemet falder til ro.

bliver alt muligt! Man kan modellere en figur, lave en skål, dreje en kop, arbejde med overflader og strukturer, bygge stort eller småt. Man behøver ikke at kunne en hel masse i forvejen, så alle kan være med. I en hverdag med konstante stimuli og ydre påvirkninger kan arbejdet med et stykke ler blive en form for meditation, og nervesystemet falder til ro. At det så også bliver enormt meningsfuldt, når man ud af en klump ler kan lave en kop, som mor kan drikke kaffe af, er blot en bonus.

Hvert år har vi elever på skolen, som bliver grebet af keramik-feberen og bliver virkelig dygtige. De bruger meget af deres fritid i keramiklokalet, hvor de lærer at dreje på drejeskiverne, bygger store vaser, modellerer detaljerede skulpturer osv. Det er utro-

lig skønt og berigende som underviser, men det er virkelig også bare fedt, når man kommer over i lokalet en tirsdag aften i et propfyldt lokale, der summer af produktivitet, snak, musik og elever, der hjælper hinanden på kryds og tværs. Samtidig mødes man med spørgsmål som "Hvornår brænder du næste gang?", "Vil du lige vise mig, hvordan man trækker en hank?" og "Kan min kop blive færdig, inden min mors fødselsdag?"

På både efterskole og højskole ønsker vi at skabe gode fællesskaber, og i de seneste år er keramik i den grad blevet fællesskabende på tværs af forudsætninger, alder, køn og de to skoler imellem. Hvilken gave!

Vi har noget der er værd at kæmpe for

En af forårets højskoleelever holdt ungdomstalen ved grundlovsmødet i Skibelund Krat 2025 og talte om både Danmark, Europa og USA.

Først og fremmest vil jeg gerne sige tak for muligheden for at komme her og tale for jer i dag.

I dag er en helt speciel dag, hvor vi fejrer den danske grundlov og alt det, som Grundloven sikrer os. Grundloven er mere end undervisningspligten eller ytringsfriheden. Grundloven er en række friheder og pligter, som kun demokratiet selv kan fratage borgerne, uanset hvem der får magten inde på Christiansborg. Grundloven kan vi meget let tage for givet. I dag er i virkeligheden den eneste dag på året, hvor vi ikke tager den for givet.

Der er ikke noget nyt i, at vi i dag snakker om, at vores frihed er truet af udefrakommende magter, det har

Det er i virkeligheden en meget gammel ting at tro, at amerikanerne ikke skulle være dannede i samme grad som europæerne.

man efterhånden snakket om i nogle år, og hvis vi kigger tilbage i historien, er det slet ikke noget nyt.

Da de første taler blev holdt her i Skibelund krat og frem til afslutningen af Anden Verdenskrig, var det Tyskland, som truede grundloven. Under den kolde krig og frem til Murens Fald kom truslen fra Sovjetunionen i øst, og da Rusland i 2022 invaderede Ukraine, så tegnede der sig et lignende mønster, som set under den kolde krig, men det viste sig ikke at være så simpelt.

Da Donald Trump i januar i år blev indsat i Det Hvide Hus, ændrede billedet sig. Nu kom grundloven og alle de frihedsrettigheder som grundloven sikrer os ikke kun presset fra øst, men også fra vest.

Dette har medført, at mange i dag snakker om at begynde at vælge Bruxelles til og Washington fra. Det er måske allermest en afstandtagen til Washington, der er tale om. Det er på det seneste blevet en folkesport at være forarget over Trump og regeringen i Washington. Flere og flere køber ikke amerikanske varer, Andreas Odbjerg synger om, hvordan det brænder i USA, og det er et mysterium for mange, hvad amerikanerne ser i Trump.

Nogle mener, at amerikanerne har valgt Trump, fordi de er mere snæversynede end os her i Europa. At de skulle tro, at de befinder sig i verdens navle og ikke forstår, at de er en del af resten af verden. Ja, der er snæversynede mennesker i USA, med værdier vi kan have svært ved at forene os med her i Europa.

Men hvis jeg skal være ærlig, så synes jeg, at den analyse er doven og forældet.

Det er i virkeligheden en meget gammel ting at tro, at amerikanerne ikke skulle være dannede i samme grad som europæerne. At Europa er højkultur og klassisk dannelse, mens USA er kommercialisme og kapitalisme.

Jeg anser også dannelse som en essentiel værdi i Danmark såvel som i Europa. Jeg er trods alt højskoleelev. Jeg mener bare ikke kun, at den hører til i Europa, og jeg anser også amerikanerne som værende et dannet folk. Den amerikanske kulturkanon indeholder både forfatteren James Baldwin og maleren Edward Hopper, som i den grad er med til at indkapsle det at være menneske.

Jeg er bange for, at den måske forståelige afstandtagen fra USA og fra Trump kan skygge for de problemer, vi lige nu står i i Europa. For rent historisk har Europa og især Danmark fulgt amerikanske tendenser med en forsinkelse på 15-20 år. Og lige nu ser vi, hvordan den højrepopulisme, som Trump repræsenterer, vokser sig større og større inden for Europas grænser, og vi ser den også i Danmark. Jeg tror, det er rigtig vigtigt at huske på, at højrepopulismen i sin værste form oprindeligt var et europæisk fænomen.

Sidste gang højrepopulismen hærgede overalt i Europa, var økonomiske vilkår en stor faktor. Ekstreme holdninger trives godt i fattigdom og trange kår, det

er der intet nyt i. Så for mig er det ikke overraskende, at amerikanerne har valgt en præsident som Trump, når der stort set intet er tilbage af den brede middelklasse, som USA plejede at være så stolt af.

Her i Europa ser vi også, hvordan middelklassen er truet i disse år. Det bliver dyrere og dyrere at være dansker på trods af, at vi stadig har det rigtigt godt. De europæiske velfærdssystemer er under pres, hvilket vi allerede ser konsekvenserne af i lande som f.eks. Tyskland.

Jeg mener, at vi skal tage den udvikling, vi ser i USA lige nu, meget seriøst, for jeg mener, at Danmark samt resten af Europa nemt kan komme til at stå i en lignende situation, førend vi ved af det.

Jeg håber ikke, at den her tale kommer til at lægge en alt for kraftig dæmper på festlighederne, og jeg håber ikke, at det her slukker håber i nogen, tværtimod håber jeg, at det får så mange som muligt til at indse, at det vi har her i Danmark og Europa er noget utroligt vigtigt, som er værd at kæmpe for. Jeg ønsker jeg alle en rigtig god grundlovsdag.

Også efterskoleeleverne var til grundlovsfest og hyggede sig.

Vandring markerede højskolens 160-års dag

Den 3. november var det 160 år siden, højskolen blev indviet, og det blev markeret ved, at højskolens elever og lærere vandrede de 15 kilometer fra Rødding Højskole til Askov. Det var den samme tur, forstander Ludvig Schrøder gik, da han flyttede sin højskole og sit bibliotek op nord for Kongeå-grænsen for at skabe en ny og – troede han dengang – midlertidig højskole. 20 år tidligere var den allerførste højskole etableret

i Rødding, men med tabet af Sønderjylland i 1864 var det ikke længere muligt at drive dansk højskole i Rødding, som nu lå i Preussen. Derfor valgte Ludvig Schrøder sammen med lærerne Heinrich Nutzhorn og Rasmus Fenger at søge op i Danmark for at lave højskole. I landsbyen Askov havde lokale kræfter skaffet dem et lille stuehus, og her kunne de skabe en højskole, hvor mennesker hver dag kunne mødes om blandt andet at synge og tale dansk.

Af Mette Eriksen Havsteen-Mikkelsen,
forfatter til bogen 'Højskolevævning og kvindeliv i Askov'

Da vævning blev stort i Askov

En ny bog fortæller historien om kvinderne, der gjorde Askov til centrum for vævning af både tekstiler og billedkunst.

Interessen for vævning og andre former for håndarbejde er voksende, og vævning er en slags identitetsmarkør for mange. Slow fashion og simple living, ligesom bæredygtighed og autenticitet er gode ord i tiden – eller måske blot en skønsm omgang med tingene.

Højskolevævning og kvindeliv i Askov blev lanceret på å-stedet i januar 2025 – naturligt, da bogen dybest set bygger på arkivalier, samtaler og iagttagelser fra Askov Højskole gennem år og dag. Askov Højskole var et innovativt og inspirerende kraftcentrum gennem godt et århundrede, også på det tekstile område. I begyndelsen på kurser og væveskoler i højskolens periferi, siden som en integreret del af højskolens fagudbud for kvinder.

Det var Jenny la Cour, som i 1889 med støtte fra Dansk Husflidsselskab introducerede skaftevæv-

ningen i tilknytning til Askov Højskole. Rokken og væven er kommet igen, kunne man i samtiden læse i Husflidstidende. Revitaliseringen af håndvævningen fra den traditionelle bondekultur var en bevidst måde at markere afstand til industrikulturen og en lidt for rivende udvikling. Inspirationen fandt Jenny la Cour i Sverige, hvor man længe havde indsamlet og dyrket den folkelige vævetradition, hemsjöjden. Hun byggede et vævehus i norrøn stil i højskolens have, udgav Vævebog for hjemmene (1897) og lagde på sine mange kurser op til, at kvinderne vævede smukt og nyttigt udstyr og tog ordentligt vare på tekstilerne.

Også Paula Trock tog den svenske væveinspiration op, da hun i 1928 startede sin egen Væveskole Askovhus i højskolens periferi, ivrigt bakket op af forstander J. Th. Arnfred. Sammen havde de besøgt Sätergläntan Vävskola i Dalarna, og snart blev der

Inge Bjørn i blå kjole i Egtved-pige-snit. Revitaliseringen af oldtidsvævningen på Askov Højskole gav eleverne fornemmelse for dyb kulturhistorisk rod. Mange elever i tiden identificerede sig derigennem med noget autentisk og oprindeligt i forhold til materialer, form og funktion.

Foto: Museet
Sønderskov 2005.

Bogens omslag med gobelin vævet i hør mærket P. Trock. Ejnar Hansens plantefarveinspirerede garner. Askovhus.

opført et svensk vævehus i samme stil ved Askovhus med både vævesal og elevværelser. Her kunne kvindelige elever få en grundig toårig faguddannelse i læ af højskolen, og faktisk fik mange kvinder siden en selvstændig levevej som væversker eller vævelærerinder. I årene 1934-1942 flyttede Askovhus og væveværkstedet Troba dog til større forhold i Sønderborg, men i 1948 var Paula Trock tilbage igen i Askov, hvor hun nu på Spindegården koncentrerede sig om at udvikle særlige garner og enkle uldne brugsegne stoffer, der opnåede internationalt ry i 1950-60'erne.

Hvor Askov Højskole fra starten særligt betonedede de historisk-poetiske åndsfag, kom der især med forstanderdøtrene, Margrethe Christiansen efterfulgt af Charlotte Rud, stor opmærksomhed omkring de kvindelige fag, som havde betydning for hjemkulturen og familielivet, der jo var kvindens domæne. Håndarbejde, broderi og vævning fik en opblomstring bl.a. med nøje udarbejdede mønstre fra Højskolernes Håndarbejde.

I 1953 kom Inge Bjørn og tog undervisningen i vævning op som et selvstændigt fag. For hende var arbejdet med hænderne godt for moderne mennesker, der ikke nødvendigvis som tidligere havde landbosamfundets livsmønster som baggrund. Den historisk-poetiske tilgang til vævning, spinding og plantefarvning i vekselvirkning med højskolens andre fag, sangen og foredragene blev afgørende. Hånd og ånd! Hendes undervisning satte sig spor i hendes bog Oldtidsdragt-Nutidstøj (1974) med Gerard Franceschis billeder. Bogen blev en rigtig 'trendsætter' i tiden og trak flokkevis af elever til Askov Højskole. Væk med opskrifterne, frem kom

kulturhistorisk inspiration fra andre tider og steder. Inge Bjørns undervisning kom således til at betegne et både pædagogisk og kunstnerisk nybrud. Eleverne blev medskabere. Inge Bjørn underviste indtil 1993 og skabte resten af livet vidunderlige billedvævninger.

Bogen tegner et billede af disse stærke foregangskvinder, som var udstyrede med en rimelig sej vilje til at slå igennem. Og de stod i høj grad ved højskolens kvindebillede med huslivet og håndens arbejde som indbegrebet af 'det gode liv' - i praksis med eller uden mand, men en meningsfuld vej til at tjene sine egne penge og til at udfolde sig.

Selv søgte jeg som ung til Sätergläntan for at lære vævningen fra grunden. Her oplevede jeg håndværket i samspil med landskab og hemslöjdskultur. Det gjorde stort indtryk og drev mig til at læse etnologi eller materiel folkekultur for at kunne arbejde videre med emnet i museumssammenhæng. En afgørende inspiration var det at være elev af Inge Bjørn på Askov Højskole i 1979-80, for her gjaldt det ikke alene om at væve, men også om håndens arbejde i skiftende tider og miljøer, og hun var meget opmærksom på fortællingen om de kvinder, der stod bag den folkelige vævning netop på Askov Højskole.

Det har været en fornøjelse at arbejde med stoffet, at se vævningen i sammenhæng med højskolemiljøet, dagliglivets praksisformer og livsfortællinger. God læselyst!

Havsteen-Mikkelsen, Mette Eriksen (2025): Højskolevævning og kvindeliv i Askov. Forlaget Rhodos. Kr. 248.

I 1953 kom Inge Bjørn og tog undervisningen i vævning op som et selvstændigt fag.

Vævelærere og vævekunstner Inge Bjørn,

28. april 1925 – 29. oktober 2025

I foråret i år kunne en af højskolens tidligere lærere, Inge Bjørn, fejre sin 100-års fødselsdag. Et halvt år senere, den 29. oktober, døde væveren, som har gjort en stor forskel for Askov Højskole.

Inge Bjørn kom til Askov i 1953, 28 år gammel, efter at hun i efterkrigsårene, ernærede sig som håndarbejdskonsulent på Silkeborg-egnen ved at cykle omkring og holde kurser for egnens kvinder. På den tid var der brug for at genanvende alt, hvad man kunne, for der var stadig knaphed på varer efter krigen. Først derefter begyndte hun at få undervisning i vævning, og hendes passion med at væve billeder tog fart. Hun kom til Askov som elev hos Charlotte Rud, men blev kort efter ansat som fast vævelærer, da ægteparret Rud blev forstanderpar i Kerteminde.

Inge Bjørn flyttede ind i lærerboligen Rolighed, hvor hun boede i alle årene, og hvor hun skabte hovedparten af sine vævede værker fra de 40 år, hun var lærer på højskolen. Inge Bjørn var ud over at være højskolelærer og alenemor også en anerkendt kunstner, både i Danmark og uden for landets grænser. Især er hun kendt for sin deltagelse i værket 'Den

Lange rejse' af Asger Jorn og Pierre Wemäere. Det startede med, at 15 af hendes værker blev udstillet på Charlottenborg i 1958. Den udstilling så maleren Asger Jorn, og det fik ham til at invitere hende med til at indgå i det nordiske team, der skulle skabe værket i Paris. Oprindeligt hang det i aulaen på Aarhus Statsgymnasium fra 1961, og i 2000 blev det overdraget til Museum Jorn, hvor det hænger i dag. (Inge Bjørn vævede herefter en ny fortolkning af originalen til Statsgymnasiet). Samarbejdet med Asger Jorn og Pierre Wemäere blev inspirerende for hende og den måde, hun arbejdede med sine billeder på. Det førte hende så at sige fra kunsthåndværket og ind i kunstens verden. Privat fik det betydning for hende, da hun under arbejdet på projektet i Frankrig mødte faderen til sine to sønner, og som hun var sammen med i 15 år.

Inge Bjørn har inspireret mange mennesker, både højskoleelever og andre. Hun boede ved sin død stadig i egen lejlighed i Aarhus og var som 100-årig frisk og i sving. Gennem årene kom hun jævnligt på Askov til glæde og fornøjelse for os.

Vi er så heldige at eje et af hendes værker: 'Vilje til liv' fra 1975. Det hænger i Hvide Hus og er doneret af Birgit Jensens Mindefond. Oprindeligt blev det skabt som personalets gave til indvielsen af Kolding Sygehus i 1975. I 2008 omlagde man sygehusdriften, og billedet blev lagt i depot indtil 2015, hvor det blev udstillet i Kolding Kunstforening og derefter overført til Hvide Hus.

Inge Bjørn har fortalt, at det hang på endevæggen i sygehusets kantine – et rum med mange mennesker. Hun arbejdede derfor med, at der skulle være fikspunkter i motiverne. Når man væver et billedtæppe, hænger retsiden nedad og vrangen opad. Det er altså bagsiden man kan se, men kun delvist, for man ruller tæppet sammen, efterhånden som man kommer fremad i arbejdet. Det betyder, at skitsen til arbejdet skal være spejlvendt. Baggrunden er

malet med indigoblåt, overfarvet med kraprod og til sidst med ellekogler.

I midten står Eva, der er gravid med sønnen Set. Hun har næsten form som en bølge. Hun strækker armen frem efter det gyldne æble. Æblerne hænger på livets træ i venstre side. Inge Bjørn tolker det som, at Eva tager et æble med for at kunne så kernerne i 'mulighedernes, men også risikoens verden'. Eva holder den anden hånd på kinden og kigger ud mod verden. Fuglen eller masken til højre er Adam eller det mandlige og repræsenterer verden udenfor. Det er det største tæppe, hun har skabt, og det er vævet i Spindegården på en meget bred væv, der blev fremstillet til formålet.

Inge Bjørn var frisk og engageret, da hun i januar var i Askov ved præsentationen af vævebogen 'Højskolevævning og kvindeliv i Askov'.

Billedtæppet 'Vilje til liv' hænger i havestuen i Hvide Hus.

Fra højskole til socialt engagement

Askovfonden er startet af tidligere elever, og nu samarbejder vi med dem om nyt projekt under Ungeløftpuljen.

Vi har startet et helt nyt samarbejde med Askovfonden, som blev grundlagt i 1943 af elever fra Askov Højskole. De var blevet tændt af en ild under deres højskoleophold, så bagefter engagerede de sig i at bygge et socialt arbejde op på Nørrebro. Det arbejde er med tiden blevet til Askovfonden, som i dag er en nonprofit organisation, der udvikler sociale løsninger for udsatte mennesker.

Vores samarbejde med dem her i efteråret handler om, at vi gerne vil undersøge, hvilke forhindringer der kan være, for at unge i særlige målgrupper ikke kommer på højskole. Projektet er finansieret af projektmidler fra Ungeløftpuljen, hvor regeringen har sat 40 millioner kroner af i fire år til, at højskolerne kan være med til at løfte den gruppe af unge, der står uden for job og uddannelse. Unge, der tager på højskole, kommer fra alle sociale lag og mange

forskellige baggrunde, men der er enkelte grupper, der er underrepræsenteret, og det er dem, der ligger yderst i begge ender af indkomstskalaen: de allerrigeste og de allerfattigste samt unge med anden etnisk baggrund.

Samarbejdet med Askovfonden er oplagt for os, dels fordi de har historiske rødder hos os, dels fordi et af deres projekter, KBH+, bor på Nørrebro, og der kommer unge hos dem, som falder ind under to af disse målgrupper: de socialt dårligst stillede og unge med anden etnisk baggrund.

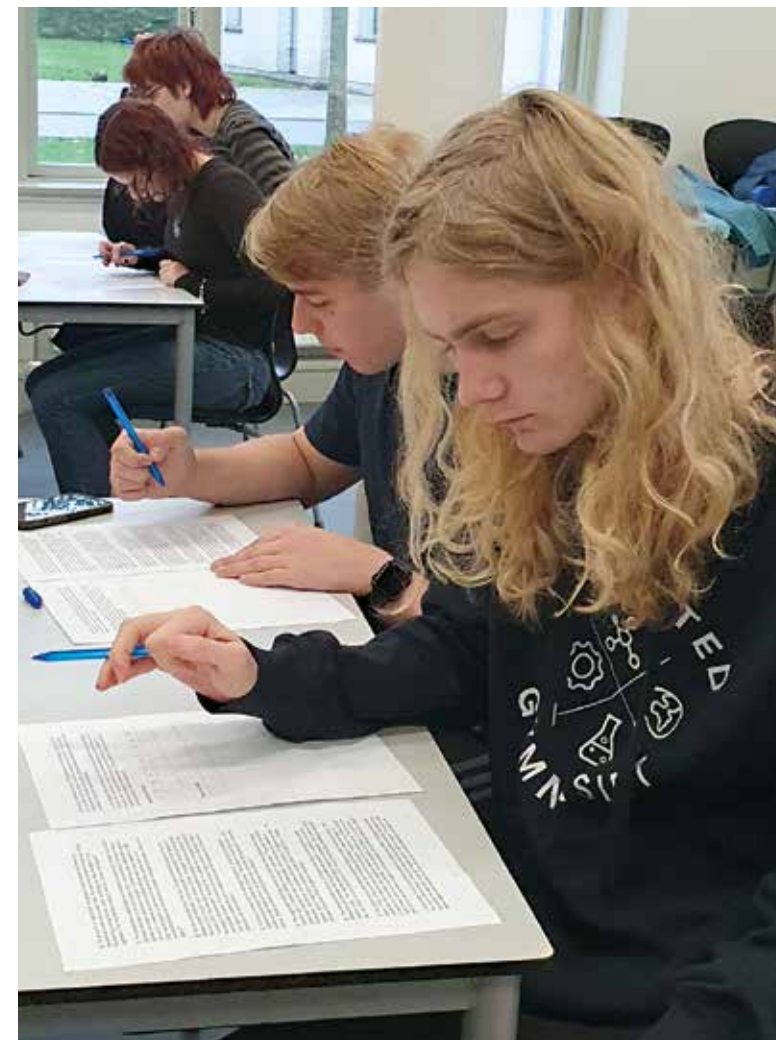
I efteråret undersøger fire unge fra Projektakademiet, som er en af Askovfondens aktiviteter, om der kan være skjulte selvfølgeligheder i højskoleformen, der gør, at barren bliver for høj til, at unge fra disse målgrupper tager på højskole. Eller om der findes

andre barrierer i højskoleformen eller hos de unge selv, fordomme om højskoler, manglende kendskab eller andet. Som en del af projektet var de fire unge i oktober på Askov Højskole i en uge for at mærke på egen krop, hvad der sker, og hvordan det foregår.

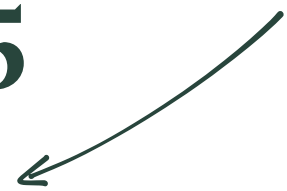
Det er en stor fornøjelse at skabe kontakt med folkene i Askovfonden, KBH+, og vi håber på mere samarbejde med dem. For os som højskole giver det et større perspektiv, at nogle af vores tidligere elever er blevet så inspirerede på deres højskoleophold, at de har taget initiativ til et socialt arbejde, som har udviklet sig med tiden og i dag er en velfungerende organisation. I det store og i det små ønsker vi netop, at højskolen skaber engagement hos vores elever, så de har lyst til at tage aktivt del i samfundet efter højskolen. Det kan tage form på mange forskellige måder, men handler dybest set om, at højskolen er med til at skabe de usynlige bånd, der får vores samfund til at hænge sammen på grund af menneskers engagement.

Så tak for samarbejdet med Askovfonden – vi glæder os til at blive klogere sammen og at fortsætte det med nye projekter i fremtiden.

Efterårets højskoleelever blev inddraget i Projektakademiets undersøgelse af, om højskoleformen holder visse grupper væk.

Elever på Askov Efterskole skoleåret 2024-2025

Adam Fugl Blach, Køge - Aiya Thorning Ellemann-Jensen, Vanløse - Albert Vodstrup Leidesdorff, Frederiksværk - Alex Westergaard-Nielsen, Odense - Alexander Nørgaard Jørgensen, Aabenraa - Alicia Bjerrum Rimper, Bramming - Alisha Yang Jakobsen, Haderslev - Alma Emilie Holm Lassen, Skanderborg - Anna Mølgaard Kramme, Børkop - Asger Hvalsøe Kau Schmidt, Nyborg - Ask Sindum Andersen, København S - Asta Cecilie Christensen, Ringsted - Asta Marie Kabelka, Haderslev - Asta Viola Jensen Elvstrøm, Harndrup - Augusta Hagen Mortensen, Hellerup - Ayo Liv Thomasdatter Bergstrøm, Viborg - Benjamin Skriver Mortensgaard, Sønder Omme - Bjørn Dalsgaard Kristensen, Hvidovre - Carl-Gustav Lynghøj Andersson, Kalundborg - Caroline Johnsen, Ringsted - Caroline Kidde Lynggaard, Hadsten - Caroline Paikjær Hansen, Egtved - Cathrine Gyrtup, København - Celina Schejbel Svensson, Væggerløse - Charlotte Marie Brixtofte, Lejre - Christine Ærø, Skødstrup - Clara Eliza Frydenlund Sternkopf, Odense S - Clara Sonne-Stockmar, D-Berlin - Clau-

dia Ryel Moore, Hellerup - Eline Grønberg Nothlev, Rønne - Ella Cecilie Hulvej Pedersen, Nordborg - Ellen Merethe Vestergaard O'Brien, Græsted - Ellen Østergaard Lenler, København S - Emil Nam Rønnengart, Slagelse - Emily Kei Nishida Jacobsen, Hellerup - Emma Midtgaard Randa, Rødding - Emma Odgaard Schlichting, Hobro - Emma Sofie Erck-Termansen, Frederikssund - Emma Wadsholt Christensen, Herning - Erik Galatius Hvidtfeldt, Valby - Esben Tolbøll Andersen, Vojens - Eva Diabelez Tateno Harries, Sønderborg - Gustav Vig Kiær, Horsens - Haley Møller Schäffer, Varde - Hannah Neist Olsen, Køge - Harald Kock Lisberg, København S - Harriet Keiding Kent, Frederiksberg C - Henriette Kristine Pedersen, Stouby - Ida Abraham Nielsen, Vildbjerg - Isabella Rytter-Nyvang, Vejle - Jakob Hvejsel Lützen, Hornsyld - Jeppe Warming Ullum, Middelfart - Joel Teodor Von Hofsten, Valby - Johanne Lydersen Aagaard Rasmussen, Ringe - Jonas Andrew Herborn, Ishøj - Jonathan Bruun Jensen, Frederiksberg C - Josefine Cirkeline Gamrath Petersen, Middelfart -

Julian Kristoffer Fredberg, Odense SV - Kaja Dyhr Gillmeister, Vissenbjerg - Kajsa Kihlberg Jeppesen, Holstebro - Karen Møller Denbæk, Horsens - Kayla Elstrøm Mikkelsen, Juelsminde - Kirsten Bindzus Gubi, Vejle - Kirstine Finne Thomsen, Odense SV - Lasse Emil Stauber, Valby - Laura de Krak Hansen, Haslev - Laura Sommer Fonnesborg, Ringkøbing - Liva Holst Jansen, Esbjerg - Liva Høg Løgstrup, Frederiksberg C - Luca Chanel Helen Bruhn, Haderslev - Lucas Holt Nielsen, Harlev J - Lucca Saatterup Olesen, Esbjerg N - Luna Grøntved Gilling, Odense C - Lærke Erlandsen, Fredericia - Lærke Nygaard Seiling, Ejby - Mads Glans Øllgaard, Jelling - Mads Winther, Kolding - Mai Illum Andersen, Roskilde - Majse Abildgaard Aamot Bakke, Aarhus V - Malthe Ahlgreen Kristoffersen, København V - Marcus Munch, Kolding - Marek Evermann, D-Berlin - Maria Dalby Pawelczyk, Fredericia - Maria Elisabeth Vekua Wil-ladsen, Hørning - Marie Blach Jørgensen, København N - Marie Daugård Larsen, Aabenraa - Marie

Esryd-Jørgensen, Valby - Marie Hindborg Walbeck, Vamdrup - Marie-Louise Karsten Veje, Fredericia - Mira Bahne Knudsen, Silkeborg - Naja Skov Ibsen, Egtved - Najaraq Bourup Wittchen, Hillerød - Natalie Liva Klitgaard Werby, Ølstykke - Nikoline Spure Sigaard, Nivå - Noah Bælum Høyrup, Brønshøj - Noah Skovgaard Christensen, Ryomgård - Philip Antonius Rossen Nancke, Ørbæk - Rebekka Groth Finnerup, Roskilde - Ronja Kousted Tonsberg, Tune - Sally Duelund Søndergård, Brande - Sebastian Fink Mikkelsen, Ebeltoft - Sebastian Hupfeld Camin, Suldrup - Selma Hothes Jespersen, Søborg - Selma Starch Lauritsen, Kastrup - Silja Gjering Antvor, Horsens - Silje Munck-Lindblom, Sorø - Simon Vilsted Egedal, Billund - Sune Wiborg Svenningsen, Fredericia - Tobias Winther Melgaard, Brønshøj - Victoria Janusz, Gørding - Vigga Jes Rosenkrantz-Theil, Brønshøj - Vigga Sørine Højmark Jensen, Odense C - Viola Bernhard Nielsen-Dharmaratne, København S.

Elever på Askov Højskole 2025

Forår 2025

Christian Gilde-Langøren - Alecia - Xue Zhang -
Anne Sofie Borgstrøm - Annika Mikkelsen - Anton
Zacharias Jun Jørgensen - Atthis Mogensen - Ava
Pedersen - Benjamin Dakin - Camilla Vita Hørsman
- Christian Heise - Dominic Walbridge - Elisabeth
Hvelplund - Emma Graarup Steffen - Frederik Jeri-
chow Johansen - Frej Marcussen - Gustav Hage
- Hannah Mary Hjerrild Low - Helene Østergaard
Hansen - Isabella Marie Andersen - Jakob Heide

Wallberg - Jonathan Kragelund - Josephine Ørbæk -
Kristine Emilie Andersen - Kristine Kipper Pedersen
- Lea Gormsen - Louise Madsen - Majken Enggaard
- Maksim Smirnov - Malthe Sillesen - Mette Vejling
- Nanna Klitgaard Bjørn - Peter Hellerup Madsen -
Rasmus Lystrup Pape Henriksen - Stella Elise Sel-
mer Borchard - Theo Hyldig - Tim Hermans - Victo-
ria Pöhlmann - Villads Skovbakke.

Forår 2025

Springbræt til journalistik – 2025

Caroline Frederiksen Kyser – Mila Boots-Nielsen – Sofie Dyhrberg Rasmussen – Niels Riis Christiansen – Jens Christian Behrend – Julie Nøhr Olesen – Stine Leth Ravn – Pelle Møller Larsen – Signe Rynkeby Kristensen – Oliver Thimsen – Yasmin Mohamad – Emil Jensen – Linea Mille Wang-Holm – Marie Poulsen – Nana-Thilde Bennetsen Colmorn – Sophie Hansen – Jasmin Ravn Christensen – Marcus More – Jeppe Olguin Sørensen – Victoria Schmidt – Lukas Bredsdorff-Larsen.

Springbræt til journalistik 2025

Efterår 2025

Asta Elise Jensen – Bertram Ibsen Maarbjergh – Oliver Gunness – Caroline Nikita Serup Persson – Christoffer Lagoni Isbye – Jakob Frank Mogensen – Jonas Hansen Sørensen – Julia Brauner – Julie Birte Erlandsen – Katharina Bech – Magnus Søndergaard Byrne – Maksim Smirnov – Matilde Grotkjær Hansen – Mette Vejling – Mikkel Lill Hagedorn Thusgaard – Rasmus Hoffmann – Viktor Lazarotti – Villads Dye-kjær.

Efterår 2025

Ansatte på Askov Højskole og Efterskole

Teknisk, administrativ og praktisk personale:

Thomas Kou, leder, pedelafdelingen
Kristian Clement, pedelmedhjælper
Mia Sørensen, pedelmedhjælper

Bodil Baagø, kontorleder
Helle Grosbøl, sekretær
Lisbeth Mie Johanson, sekretær
Pernille Lund Christensen, sekretær
Bente Pedersen, sekretær
Line Bang Andersen, kommunikationsmedarbejder

Ann Mia Eeg Tofttrup, køkkenleder
Rune Vejlgård, souschef
Carina Christiansen, ernæringsassistent
Bianca Hermansen, køkkenmedhjælper
Linda Vejlgård, ernæringsassistent
Aziza Khaled, køkkenmedhjælper
Mette Højer, kok
Jan Andersen, kok

Stanislaw Ostrowski, rengøringsleder
Elzbieta Hermanowicz, rengøringsassistent
Maria Boluminska, rengøringsassistent

Højskole

Rikke Holm, højskoleforstander
Jens Horstmann, højskole-viceforstander
Ditte Svane, højskolelærer
Simon Kösllich, højskolelærer
Lív Zachariasen Ryom, højskolelærer
Jens Kæmpe, højskolelærer
Søren Østerlund Christensen, højskolelærer
Pia Luna Hallwyl Atzen, højskolelærer
Karsten Peter Kjærulf-Hoop, højskolelærer

Kristian la Cour, kursusleder
Mona Østerlund, kursusleder + kommunikation
Lene Kersting, kursusleder
Lillian Hjort-Westh, kursusleder

Efterskole

Thomas Tarp Hansen, efterskoleforstander
Katrine Munk, efterskole-viceforstander
Eli Fuglø, efterskolelærer
Grethe Nielsen, efterskolelærer
Ann Elisabeth Beck Karstoft, efterskolelærer
Sarah Schulze, efterskolelærer
Kenneth Dünne, efterskolelærer – 10-års jubilæum
Carina Lya Nielsen, efterskolelærer
Ole Nyegaard, efterskolelærer
Pætur Joensen, efterskolelærer
Louise Hammar Kirkeby, efterskolelærer
Robert Jakobsen, efterskolelærer
Andreas Sten Hansen, efterskolelærer
Simone Bjerre Krogh, efterskolelærer
Birgitte Pallesen, efterskolelærer
Bjørn Dalsgaard Hansen, efterskolelærer
Elna Byberg, efterskolelærer
Nicolai Damgaard, timelærer – 10-års jubilæum

Abstract geometric lines in the top left corner, consisting of several parallel diagonal lines and a few horizontal/vertical segments, all in a light gray color against a dark teal background.

www.askov-hojskole.dk | www.askovefterskole.dk